Incun. II 137 (Venedig 1488).

[A]Duerſus Philippũ macedoniæ regem: græcie dñatum ſibi uindicãtẽ reſtiterũt Athenienſes: & pro ſua: atq; cõi græcoꝝ libertate: cõplures annos pugnauerunt. Demũ tñ & ipſi ſuperati ſunt: & reliqua oĩs græcia in Philippi ꝑtátem cõceſſit. Subactis itaq; Athenis potentia quidẽ Demoſthenis: ꝙ ipſe imprimis auctore Philippo reſiſtendi fuerat ceſſauit: gratia tamẽ ac beniuolentia eius apud ciues ſuos nõ ceſſauit: ſed inquátũcunq; ſubacta ciuitate & in reliquis ipſis reip. quæcũq; agenda erát: ea ferme oĩa p Demoſthenẽ gerebátur. Creat' ergo ad reparáda mœnia curator: magnã eius opis partẽ ex ſuo patrimonio ꝑfecit ob quá liberalitatem motus Cteſiphõ ad populum tulit ut Demoſthenes ob ꝑſtantẽ aĩum: & egregiá uolũtatẽ per quam & bñficia oĩ reip. multa cõtulerat. & cõferre paratus erat uirtutis grã corona aurea donaret: celebrareturq; eius coronatio in theatro. Nũc Demoſthenis honorẽ indigne ferens Aeſchines Cteſiphontẽ accuſauit: ꝙ is contra leges huiuſmodi honorẽ decreuiſſet. Primo quia nulla eẽnt Demoſthenis merita in rẽp. ſed contra ꝑnities & clades: qũ auctor & cauſa fuerit maloꝝ oĩum: quæ per id tempus Athenienſes pertulerant. Deinde quia leges eũ qui publice quid adminiſtraſſet: ornari uetarent ꝑuſquã rõnẽ adminiſtratorũ reddiderit: fuiſſe át Demoſthenẽ publico muroꝝ opi ꝑfectũ: nec rõnẽ ad illã die reddidiſſe. Tertio quia in theatro coronationẽ celebrari leges ꝓhiberent. hæc erant accuſatõis capita Demoſthenes Cteſiphontẽ defendit: uera de ſe ſcripſiſſe ꝓbat: criminibus rñdet: laſceſcentemq; accuſatorem pro ꝑ maledictis ulciſcit: in his tota cõſiſtit oratio: quã ſi trite & accurate leges: nihil ornatius: nihil elegantius: nihil copioſius te unquã legiſſe: aut audiſſe confiteberis.

Rimũ quidẽ uiri Athenieſes: deos atq; deas oĩs ꝑcor: ut quãtũ beniuolẽtiæ ipſe ſemꝑ habui: & erga hanc urbẽ: & erga uos: tantũ mihi nũc a uobis ꝑſtetur in ꝑñti certamĩe. Deĩde ut qđ maxime in re ueſtra futuꝝ ſit: & pro ueſtra pietate atq; gloria: id uobis dii in aĩo ponant. Nõ aũt ut inimico meo parcatis: queadmodũ me audire oporteat admonenti. nã acerbũ quidẽ id eẽt: ſed legibus atq; iureiurãdo: in quo præ cæteris multis: hoc quoq; iuſtiſſime ſcriptũ ẽ: ut ambos pariter audire debeatis. Id autem eſt non ſolum nihil ex ꝑſũptione contra quẽquã iudicare: nec parẽ beniuolẽtiã utriſq; ĩpartiri: uerũ ut quẽ ordinẽ & qđ genus defenſionis qſq; decertãtiũ elegerit: eo uos ſuo arbitrio uti ꝑmittatis. Multa ſũt igit' in quibus ego deteriori loco ſum: q̃ Aeſchines ĩ hac cauſa: ſed ꝑcipue duo eaq; ꝑmagna. Primũ ꝙ nõ de æq̃li re nobis certamẽ eſt: neq;. n. ẽ par nunc mihi ueſtra beniuolẽtia priuari: & huic in hac ſua accuſatione non obtinere. Sed mihi quidẽ nolo aũt q̃cq̃ triſte dicere in ꝑncipio orationis meæ. Hic uero ex ſuperabundantia quadã ad accuſandũ accedit. Secũdũ ꝙ hoĩbus cũctis natura ineſt: ut crimina ac maledicta in alios libenter audiát: eos uero qui ſe laudant permoleſte ferant. Horũ itaq; qđ uoluptatẽ quandam in ſe habere uidet' penes hũc ẽ: qđ aũt uniuerſos (ut ita dicã) cõturbat id mihi relinquitur. Et ſi hoc cauẽs: ea quæ a me geſta ſunt reticebo: nihil hr̃e uideor: quod accuſatori rñdere queã: ne quas ob res me honore dignum oſtendere. Sin aũt ea referã: ſæpe mihi de me ipſo dicam neceſſe ẽ Conabor uero quam modeſte id facere. Quod aũtẽ res ipſa ac neceſſitas cogit: huic merito imputare debebitis: qui huiuſmodi cauſam ĩtroduxit. R[illegible]or equidem iudices uos plane confiteri cõem eẽ mihi hanc cauſam cum Cteſiphonte: nec minoris [illegible]ĩo curæ mihi eẽ debere. Nam omnibus quidem ſpoliari durum ẽ: atq; acerbũ: maxime át ſi ab ini[illegible]co hoc fiat: ꝑſertim uero beniuolẽtia atq; charitate ueſtra: cuius potiri ꝑmaximũ ẽ. Cum eiuſmodi igit' cã ſit: uos oro atq; obſecro iudices: ut me accuſatori rñdentem queádmodum leges ꝑcipiũt: audiatis: qs is q a principio illas condidit Solon uir ſtudioſus ueſtri: maximeq; popularis ñ ſolũ ꝓmulgatione atq; ſcriptura firmãdas eẽ cẽſuit: ueꝝ etiam iureiurãdo eoꝝ q iudicaturi forẽt. Nõ q̃a arbitraret' uobis fidem deeſſe: ſed q̃a crimina atq; calũnias: ab eo qui priori loco dicit aſſertas nullo modo reus effugere poſſet: niſi q̃libet ueſtrũ iudices religionem erga deos cõſeruans: eum q poſtremo loco: dicit beniuole audiat: atq; ita ſe æquũ cõemq; utriſq; ꝑbens ſumam totius rei diligenter inſpiciat. Qum autẽ & toti' ꝓuatæ uitæ: & eoꝝ q in rep. geſſi. rõ (ut dixi uidet') hodierno die a me reddenda ſit uolo queádmodũ a ꝑncipio feci: ita nũc rurſus deos ĩuocare: & in ꝑñtia ueſtra ꝑcor. Primũ ut quãtũ beniuolẽtiæ ſꝑ habui erga hanc urbẽ: & erga uos oẽs: tantũ nũc mihi a uobis in hac cauſa ꝑſtet' Deinde ut qđ uobis ꝓfutuꝝ ſit: & ad gloriam cõiter oĩbus: & ad religionem ſingulis ueſtrũ: hoc dii ut decernatis efficiant. Si igit' ea dũtaxat q accuſatorio iure perſeq̃bat': accuſauiſſet Aeſchines: ego etiam ad ea ipſa ſingulatim rñdiſſem. Veꝝ qũ ipſe non pauciora uerba in aliiſ reb' cõſũpſerit: multaq; cõtra me mẽtit' ſit: iuſtũ ſimul ac neceſſariũ eſſe arbitror: pauca de his præmittere: ne forte qs uerũ illius uerbis ſeduct': ea q ipſe dicam parũ beniuole ſuſcipiat. At ea igitur q in priuatam uitã meam cõtumelioſe iactauit: uidete q̃planiſſime iuſteq; reſpondeam. Si uos me talem eẽ cognoſcitis: qualẽ ipſe affirmat (Neq;. n. alibi ego uixi: quam apud uos) nulla ſit mora: ẽt ſi remp. pluſquã optime geſſerim: quominus me ueſtris ſnĩis cõcidatis. Sin autẽ multo meliorẽ quã iſtum: ac ex melioribus ortum: & ut nihil modeſtius dicam: mediocribus ciuibus: me ac meos nihil deteriores eſſe putatis: atq; cognoſcitis: huic ne in aliis quidem fidem adhibete. Conſtant enim